

ringen havde saa overordentlig stor Betydning, og man har gennem Fodringsforsøg faaet et saadant Flæskeprodukt frem, at det kunde finde Anerkendelse paa Udlandets Marked. — Gaa vi saa til vort Smør, saa vokser det heller ikke paa Marken af sig selv, men det er kun gennem et majsommeligt Arbejde, at man naar at faa et Produkt frem, der finder Anerkendelse paa Udlandets Marked. Det er gennem de stadig tilbagevendende Udstillinger, der afholdes, at man har været i Stand til at faa et ensartet Produkt frem, og det er ogsaa ved Hjælp af de Mejerier, der ere oprettede rundt omkring i vort Land, at man er naaet til dette Resultat. Men dette koster Penge. Det koster Penge at foranstalte disse Udstillinger og den der stedfindende Bedømmelse af Smørret, og naar det viser sig, at der er Smør, som har Fejl, saa maa der sendes en kyndig Mand derhen, for sammen med Mejeristen at se at faa Fejlene rettede. Der har været gjort et betydeligt Arbejde for at faa Mælken saa ren til Markedet, som det paa nogen Maade kunde lade sig gøre, og for at det kunde ske, er der foretaget Forandringer med Staldene, Forandringer, der kunde føre til den allerstørste Renlighed med Mælken, baade under Malkningen og videre frem. Men alt dette er noget, der har kostet Landbruget meget store Penge, og det har ogsaa kostet og koster den Dag i Dag et overordentlig stort Arbejde. Naar man nu af den foregaaende Talers Foredrag fik et stærkt Indtryk af, at Landbruget indbringer Landet meget store Kapitaler, saa er det jo ikke saa underligt, at Landbruget ønsker, at man i den Henseende kunde blive sikret for, at de danske Varer komme til at gaa for det, de ere, og at de fremmede Varer komme til at gaa under deres eget Navn, saa at Folk kunde blive i Stand til at skelne tydeligt, hvad der er dansk, og hvad der er fremmed Produkt. Den Røst, der rejste sig ude i Lanbostanden, naaede endelig at komme ind til Rigsdagen og blive hørt. I 1897—98 indbragtes der et privat Forslag, som noget nær er det samme som det, vi nu have liggende for os her. At man gik varsomt frem den Gang, var meget betimelig gjort; thi der er jo mange Interesser, som staa paa Spil her ved dette Spørgsmaals Løsning. Her maa man tage Hensyn til Handelsstanden, og her skal der tages Hensyn til Køberne, at Varerne ikke utidig blive dem fordyrede. Men Landmændene ere ikke her som i andre Lande komne og have forlangt en

Told paa de fremmede Varer, som bleve indførte, man har blot forlangt, at Varerne skulle sælges for det, de ere. Der blev den Gang rettet Henvendelse til Smør- og Margarinehandlerforeningen for at spørge dem, hvad de mente om det Forslag, som var fremkommet den Gang. Handels- og Kontoristforeningens Smørsektion blev ogsaa spurgt, Grossererensocietetets Ægsektion, en Komite bestaaende af de Herrer Grossererer Køedt, Klitgaard og N. Jensen, og endelig Landhusholdningsselskabet blev ogsaa spurgt. Man søgte at faa Oplysning om, hvad alle disse Herrer og Institutioner, som jeg her har nævnt, mente om det foreliggende Forslag. Alle udtalte de sig for at slutte sig til Hovedtanken, selv om der ogsaa kunde være en og anden, som mente, at der burde tages Hensyn, og da særlig dette Hensyn, at der ikke blev lagt Handelen større Hindringer i Vejen end absolut nødvendigt. Alle vare enige om at anbefale Forslaget til Fremme. Efter de Udtalelser, vi have hørt her fra de to foregaaende Talere, er jeg da ogsaa vis paa, at dette Lovforslag vil faa en let Gang gennem dette Ting, og idet jeg udtaler min Tak til den ærede Landbrugsminister, fordi han har forelagt det, og forelagt det i den Skikkelse, hvori det nu ligger paa Tingets Bord, skal jeg paa dette Punkt af Sagen anbefale, at Forslaget maa nyde Tilslutning og hurtigt Fremme her i dette Ting.

Høst: Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at Formaalet med dette Lovforslag i det hele og store er anbefalelsesværdigt, og at det vistnok ikke kan gøre saa ganske lidt Nytte. Men det staar mig ikke ganske klart, om Lovforslaget ikke paa enkelte Punkter gaar videre end nødvendigt for at opnaa Formaalet. Forslaget omfatter paa en vis Maade to Forhold, dels Produktion og Forhandling af indenlandsk Smør — derom have vi jo Reglerne i §§ 6 og 8 —, dels saadanne Foranstaltninger, som skulle træffes for at værne Forbrugerne mod at faa udenlandsk Smør, naar de mene, at der bliver leveret dem et godt indenlandsk Næringsmiddel. Selvfølgelig er det jo fuldkommen rigtigt, og man kan kun anbefale, at der træffes saadanne Forholdsregler til Værn for Forbrugerne.

Hvad nu det første Forhold angaar, altsaa den indenlandske Smørproduktion og Smørhandel, bestemmes det i § 6, at der skal indføres et Fællesmærke, et Nationalitetsmærke, for indenlandsk Smør, navnlig